Temps Pasqual - Ascensió del Senyor

Per Administrador el dg., 28/05/2017 - 09:00

Ac 1,1-11
Ef 1,17-23
Mt 28,16-20

Va passar en el primer vespre d'un recés per a nois i noies de 15 anys. Al llarg de tota la jornada, els monitors els havien anat disposant per a la celebració del perdó que seria després de sopar.Com a prevere, m'havien demanat d'acompanyar-los i oferir el diàleg de reconciliació dins del sagrament del perdó. Els qui demanaven ser perdonats dels seus pecats s'acostaven on jo estava, dret, i expressaven el seu penediment, de manera que sols jo podia oir les seves paraules.
Tot d'una se'm va acostar un noi amb el cap cot i simplement va dir: "perdó, Déu". Aquelles dues paraules em van fer intensament conscient, de cop, del que estava passant entre ell i jo.
Ell, adreçant-se a mi, demanava a Déu el perdó que semblava anhelar com l'oxigen. Jo, em disposava a concedir-li, en el seu nom, allò que ell esperava, amb la imposició de les mans i l'absolució.

Aquelles paraules em van fer tan petit com qui les pronunciava. I entre la seva petitesa i la meva, es va escolar la reconciliació entre cel i terra, tot va ser ú, com havia promès Jesucrist des del principi, cada vegada que perdonéssim els pecats, en el seu nom.

Celebrem avui l'Ascensió de Nostre Senyor Jesucrist, set diumenges després de la Pasqua. L'ensenyament del Ressuscitat ha arribat a la seva plenitud. Ell fa un moviment cap a la dimensió celeste perquè nosaltres ens posem a pelegrinar amb pas ferm, d'una manera nova. S'ha acabat mirar enlaire esperant una intervenció de braços creuats. A partir, d'ara, en el seu nom serem curosos amb cada encontre per a amarar-lo de la Bona Notícia de Déu. Déu estima el món i ens vol missatgers del seu amor que recrea la vida.

Els apòstols no estan contents perquè Jesús marxa, sinó perquè s'instaura un vincle definitiu entre Ell, el Cap, i ells, el cos. Aquest vincle els durà a fer coses més grans que les que Jesús havia fet en aquest món. Ell ha fet un pas en l'aire per a que nosaltres el fem endavant i diguem: "sóc aquí, Senyor". Avui, l'Església esdevé el cos del qui ha de ser el Cap. Avui, el Pare ho ha posat tot als peus del seu Fill, de manera que al cel és completa l'esperança per a totes les coses creades que trobaran en Ell la plenitud.

Vivim en l'esperança d'aquesta plenitud que ens mobilitza a dur arreu i en tot l'alegria de l'evangeli. Cada paraula i cada gest dels milers que arribem a fer al llarg del dia, hauran de preparar els encontres que anuncien la Vida Eterna, si els fem connectats amb el Cap, ben conscients: És per Ell, amb Ell i en Ell.

Jesús confià la seva missió als seus apòstols i, com una onada en el mar del temps, arriba la seva confiança a la platja del nostre present. El Cos de Crist que es lliura a l'eucaristia es dissol en nosaltres perquè esdevinguem ara el seu cos. Després de l' "aneu-vos en pau" serem el tabernacle que trepitja el carrer, té cura de la família, s'esmerça a la feina i albira el dia en que tots serem el cos del Cap. Nosaltres serem les seves paraules, les seves mans, la seva mirada i el seu gest. Com aquell vespre del primer dia de recés mentre celebràvem el sagrament del perdó.

ETIQUETES
RECONCILIACIÓ COS